

EDATISME, UNA DISCRIMINACIÓ GENERALITZADA

Excm. Sr. Alcalde, Il·lms. Srs. Regidors i Regidora, Senyores i Senyors,
L'edatisme es la discriminació per l'edat. A la nostra cultura, a la segona meitat del segle XIX, amb la revolució burgesa, el capitalisme, el gran creixement de la indústria i la identificació entre sexualitat i reproducció, dues categories de persones, els prepúbere i els vells, van restar en certa manera marginats i relegats, puix que no eren fèrtils i útils com a mà d'obra i com a carn de canó per a les guerres imperialistes i colonialistes de les potències europees. Ara, sembla que la cosa ja va canviant en les polítiques d'atenció, tant dels infants com dels ancians. Però hi ha un sector de la població que patim una doble marginació. Em refereixo als homosexuals de la tercera edat, que ho som com a vells i com a homosexuals. Com a vells dins el propi àmbit homosexual, perquè els valors suprems són la joventut i la bellesa del cos. I com a homosexuals per part dels heterossexuals, principalment ho podem comprovar, per exemple, en les residències geriàtriques, els serveis d'atenció domiciliària, els centres de convallescència, els centres residencials, els centres socio-sanitaris, els apartaments tutelats, etc.

Mentre l'homofòbia imperi és justificable que es creïn centres exclusius per a homes i dones homosexuals per tal que no es produeixin discriminacions, tant per part dels residents com per part dels prestadors d'aquests serveis, sobre tot ara que s'hi incorporen persones procedents d'altres cultures on l'homofòbia, el masclisme i una moral beguina són molt forts.

Cal formar els professionals i treballadors socials en el sentit no només que tinguin clar que aquests ancians també tenen dret a expressar i manifestar llur afectivitat i a exercir llur sexualitat sinó també a fer veure o convèncer els residents heterossexuals que no poden ni deuen discriminar de cap manera llurs companys de residència que han interioritzat tota una sèrie de tòpics contra les persones homosexuals emesos des de fa uns dos mil anys tant per l'Església com pels sectors més conservadors de la medicina y de la judicatura

I una cosa que no hem d'oblidar és que l'ésser humà és sexual des que neix fins que es mor. Els vells estem en les darreres fases d'oxidació del procés biològic, però el desig, que és universal, no mor, us ho asseguro; i hem de procurar que per als ancians això no sigui patètic.

Sóc un vell gai i ser homosexual i vell encara és un valor totalment negatiu. Calen polítiques –principalment a l'ensenyament i als mitjans de comunicació– que canviïn aquest valor en positiu. Polítiques que aconseguixin que ens fixem més en la bellesa interna de una persona, en la seva manera de parlar, de mirar, en el seu tracte i manera de ser. Que veiem bellesa en els cabells blancs i les arrugues, que són el resultat de les experiències de tota una vida. Crec que caldria començar per revaloritzar i recuperar el respecte, la consideració, la deferència, l'estima, l'admiració, vers les persones grans, tal com va existir en altres temps i que encara existeix en algunes cultures, que no són de l'anomenat Primer Món. Moltes gràcies. . (Paraules a la “II Convenció Les Veus de la Gent Gran”, el 31.1.2007 al Palau de Congressos de Barcelona)